

Սայաթ Նովա

Յար, քիզ իսկի գավալ չրի

Էս էլ Գիբա ու յինգիդունիայի հանգում. Արուֆինի ասած,

Յար քիզ իսկի գավալ չրի՝ քու դուշմրնին շառ բաց արած.
Հուտրդ աշխարրս բրռնիլ է՝ բալասանի ծառ բաց արած.
Թըխտիրդդ օսկե վարադով Ասմավուր իս՝ ճառ բաց արած.
Տեսնողը շարքը չի գիդի, Լուսնաստրդ պայծառ բաց արած:

Ամեն մարթ չի կարա մրտնի՝ էշխիդ ջուրը յիդ է, գա՛լում.
Մըտնում է յարսուն կարմուշը, չասիս թե մե գիդ է, գա՛լում.
Ունքիրդդ սալիդ սադադ է, թերթերուկըդ նիտ է, գա՛լում,
Մըտնողը էլ չի դուս Էհա, դուռ, մահու պատճառ, բաց արած:

Բարակ մեճկըդ դարդուդամիշ, Էրեսըդ թայգուլի նըման.
Օրը յարսուն ռանգ կու փոխիս, վունց մեկը չէ տուլի նըման.
Յիփ խադում իս՝ վառվրոռում իս օցի բերնի հուլի նըման.
Մութը տիդը լուս իս տալի առանց կըրակ՝ վառ բաց արած:

Բարովին բարով չի՛ս տալի՝ թաքավուր սայամի պես.
Ձեռնիրդդ սիպտակ մաքադաթ, լիզուդ օսկե դալամի պես,
Չար ու գարբաբե դըրոշա՛ ման իս գալի ալամի պես.
Տեսնողը Էնպես կիմանա՛ շահ իս գալի, շառ բաց արած:

Յա՛ր, քիզանից հիռանալրս մեռնելուս վըրա դըժար ա.

Լիզուդ քաղցր, խոսկրդ քաղցր, ակրոքնիրդ անգին քար ա.
Յիրիք քսան ու տասը խալը Էրեսիդ բոլորքը շար ա.
Վունց օր Սայաթ Նովու լիզուն յոթանասուն բառ բաց արած: